

Zastavení výkonu rozhodnutí

Fyzická osoba, jež je statutárním orgánem právnické osoby, nemá právo jednat jménem této právnické osoby ve sporu, který s ní vede; tento závěr se uplatní i v řízení o návrhu povinného na zastavení výkonu rozhodnutí.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 2765/2006, ze dne 29.1.2008)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněné O., v. o. s., zastoupené advokátem, proti povinnému L. O., pro 147.535,50 Kč s příslušenstvím, prodejem movitých věcí, vedené u Okresního soudu ve Vsetíně pod sp. zn. 1 E 3625/2001, o dovolání oprávněné proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 3. 2006, č.j. 9 Co 1813/2005-87, tak, že usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 3. 2006, č.j. 9 Co 1813/2005-87, se ve výroku o zrušení usnesení Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 28. 7. 2005, č.j. 1 E 3625/2001-76, a zastavení řízení o návrhu povinného na zastavení výkonu rozhodnutí a ve výroku o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů, ruší a věc se v tomto rozsahu vrací krajskému soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Usnesením ze dne 28. 7. 2005, č.j. 1 E 3625/2001-76, Okresní soud ve Vsetíně rozhodl tak, že výkon rozhodnutí nezastavil (čímž nevyhověl návrhu povinného).

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 29. 3. 2006, č.j. 9 Co 1813/2005-87, odmítl odvolání oprávněné (§ 218 písm. b/ zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu ve znění pozdějších předpisů, dále jen „o.s.ř.“), rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a řízení o návrhu povinného na zastavení výkonu rozhodnutí zastavil. Odvolací soud uzavřel, že „exekuční řízení ... skončilo tím, že vymáhaná pohledávka byla v rámci nařízeného výkonu rozhodnutí vymožena.“ Pro věcné rozhodnutí o návrhu na zastavení výkonu rozhodnutí, který povinný zdůvodnil tím, že pohledávku s příslušenstvím zaplatil (§ 268 odst. 1 písm. g/ o.s.ř.), chybí procesní prostor, takže z důvodu existence neodstranitelného nedostatku podmínky řízení musí být řízení zastaveno (§ 104 odst. 1, § 254 odst. 1 o.s.ř.).

Rozhodnutí odvolacího soudu napadla - vyjma výroku o odmítnutí odvolání - oprávněná dovoláním, jímž namítá nesprávné právní posouzení věci (§ 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř.). Podle dovolatelky nebyl dosud výkon ukončen, neboť pohledávka s příslušenstvím vymožena nebyla; povinný zneužil svého postavení statutárního orgánu oprávněné tím, že plnění složené při provádění výkonu vykonavateli si vzápětí nechal vyplatit, takže na účet oprávněné peníze nedošly. Navrhla, aby dovolací soud v napadené části zrušil rozhodnutí a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Povinný se ve vyjádření ztotožnil s odvolacím soudem v tom, že provádění výkonu bylo skončeno úhradou dluhu odpovídajícího pohledávce s příslušenstvím. Jestliže statutárním orgánem oprávněné byl v době plnění i povinný, je okolnost, že peněžní prostředky soud poukázal na účet jím určený, nevýznamná.

Dovolání - přípustné podle ustanovení § 239 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. - je opodstatněné.

Z úřední povinnosti přihlíží dovolací soud k vadám vyjmenovaným v ustanovení § 229 odst. 1, odst. 2 písm. a/, b/ a odst. 3 o.s.ř., jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci; jinak je vázán uplatněným dovolacím důvodem – v projednávané věci důvodem podle § 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř. – včetně toho, jak jej dovolatelka obsahově vymezila (§ 242 odst. 3 o.s.ř.). Jelikož uvedené vady nebyly dovoláním vytýkány a z obsahu spisu se nepodávají, je úkolem dovolacího přezkumu posoudit splnění podmínek řízení o návrhu povinného na zastavení výkonu rozhodnutí.

Právní posouzení je nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy (nejen práva hmotného, ale – a o takový případ jde v souzené věci – i práva procesního), jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Z obsahu spisu vyplývá, že usnesením ze dne 30. 5. 2002, č.j. 3625/2001-17, které nabylo 26. 10. 2002 právní moci, Okresní soud ve Vsetíně nařídil k vydobytí pohledávky 147.535,50 Kč s 8,5 % úroky od 13. 2. 1999 do zaplacení a pro náklady nalézacího řízení (14.954,- Kč) výkon rozhodnutí (rozsudku Krajského soudu v Ostravě z 10. 7. 2001, sp. zn. 22 Cm 151/2000) prodejem movitých věcí. Vykonavatel sepsal dne 10. 10. 2002 ve prospěch vymáhané pohledávky zemní stroj „T. B. JCB 3 CX, inv. č..“ Povinný dne 2. 12. 2002 složil (v nepřítomnosti oprávněné) vykonavateli 213.127,50 Kč, tj. jistinu pohledávky s příslušenstvím, a podáním z 18. 12. 2002 požádal jako statutární orgán oprávněné, aby složená částka byla převedena na jím označený účet peněžního ústavu nebo jemu vyplacena v hotovosti. Účet peněžního ústavu, na který měly být převedeny povinným složené prostředky, označil soudu také Ing. J. N., rovněž statutární orgán oprávněné. Podle příkazu soudce ze dne 10. 2. 2003 byla povinným složená částka poukázána na účet č. , tedy na účet označený povinným. Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddílu AXVIII, vložky 1281, se podává, že v době provádění výkonu byli statutárními orgány oprávněné (veřejné obchodní společnosti) oba společníci, tedy Ing. J. N. a povinný, přičemž jménem společnosti byl oprávněn jednat každý z nich samostatně (§ 85 odst. 1, 2 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon č. [513/1991](#) Sb.“).

Podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g/ o.s.ř. bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku.

K důvodům zániku práva, jež jsou upraveny hmotným právem, náleží (typicky) splnění dluhu odpovídajícího vymáhané pohledávce s příslušenstvím. Není pochyb o tom, že splnit dluh může povinný i po nařízení výkonu rozhodnutí, tedy v průběhu jeho provádění. O dobrovolné plnění, jehož důsledkem je zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. g/ o.s.ř., jde jen tehdy, jestliže k němu ze strany povinného došlo mimo rámec výkonu rozhodnutí nařízeného některým ze způsobů vyjmenovaných v § 258 odst. 1 o.s.ř.

Vykonavatel, který úkony vyžadované výkonem provádí, je – obecně – oprávněn přijmout od povinného plnění (§ 45 odst. 2, § 46 odst. 1 vyhlášky č. [37/1992](#) Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „vyhláška č. [37/1992](#) Sb.“). V případě výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí je postup při dobrovolném plnění povinného upraven v § 59c odst. 2 vyhlášky č. [37/1992](#) Sb.; vykonavatel převezme od povinného hotové peníze, uvede to v protokolu o úkonu a na odevzdanou částku vystaví povinnému potvrzení.

Protože vykonavatel činí úkony při provádění (soudního) výkonu rozhodnutí na základě zmocnění, které má podklad v zákoně (srov. § 374 odst. 1 o.s.ř.), uplatní se v případě dobrovolného plnění povinným ustanovení § 41 odst. 3 o.s.ř., podle něhož je hmotněprávní úkon účastníka učiněný vůči

soudu účinný také vůči ostatním účastníkům, avšak teprve od okamžiku, kdy se o něm v řízení dozvěděli. Platí, že dluh je splněn, jakmile se oprávněný od soudu dozví, že povinný plnil, a to za předpokladu, že oprávněný peníze skutečně od soudu obdržel.

V projednávané věci byla oprávněná soudem vrozuměna přípisem ze dne 2. 12. 2002, že vykonavatel od povinného přijal 213.127,50 Kč jako plnění dluhu odpovídajícího pohledávce s příslušenstvím; hotovost však soud převedl na účet, který označil povinný, nikoliv na účet oprávněné (tj. účet, na který požadoval převést prostředky Ing. J. N.).

Odvolačím soudu lze přisvědčit v tom, že existence nařízeného a trvajících výkonů rozhodnutí je zvláštní podmínkou řízení o návrhu na jeho zastavení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2005, sp. zn. 20 Cdo 2421/2004, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 1. 2007, sp. zn. 20 Cdo 1886/2006, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2007, sp. zn. 20 Cdo 3516/2006, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 10/2007 pod č. 95). Provádění výkonů rozhodnutí však nelze považovat za ukončené, jestliže peněžní částku složenou dobrovolně povinným soud „odevzdal“ povinnému.

Okolnost, že povinný byl statutárním orgánem oprávněné společnosti, na tom nic nemění. Nejvyšší soud již v usnesení ze dne 30. 6. 1999, sp. zn. 2 Cdo 680/97, uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 6/2000 pod č. 37, vysvětlil, že fyzická osoba, jež je statutárním orgánem právnické osoby (§ 13 odst. 1, 2 zákona č. 513/1991 Sb.), nemá právo jednat jménem této právnické osoby ve sporu, který s ní vede; tento závěr se uplatní i v řízení o návrhu povinného na zastavení výkonů rozhodnutí podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g/ o.s.ř. Určit, jakým způsobem – předáním hotovosti či převodem na účet – má soud (vykonavatel) plnění dobrovolně složené povinným odevzdat oprávněné společnosti, mohl jen Ing. J. N., druhý ze společníků (statutárních orgánů) oprávněné.

Odlíšné právní posouzení podmínek řízení o zastavení výkonů rozhodnutí, k němuž dospěl odvolací soud, tedy správné není a dovolací důvod podle ustanovení § 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř. byl tudíž uplatněn po právu; Nejvyšší soud proto – aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o.s.ř.) – napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2, část věty za středníkem, odst. 3, věta první, o.s.ř.).

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)